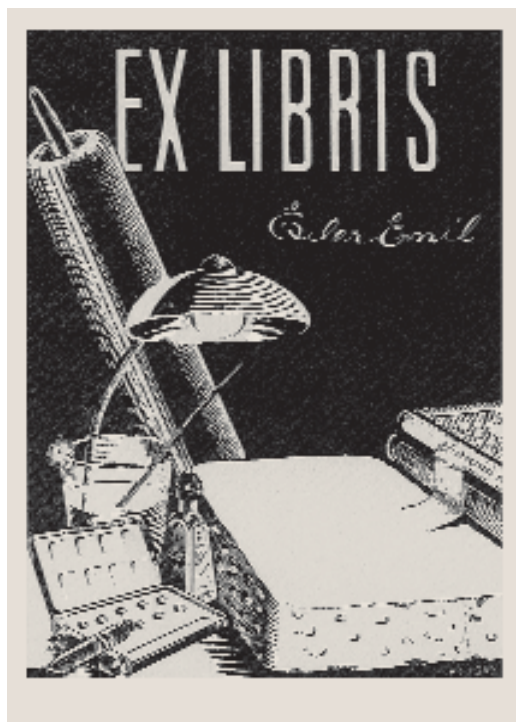


Eiler Emil hetvenöt éves

Dr. Juhász Géza

Eiler Emilt nem kell bemutatni olvasóinknak, hiszen szerkesztőbizottságunk aktív tagja, és lapunk fennállása óta szinte minden számban találkozunk nevével, írásaival. Ezek a cikkek az állandóan változó nyomdaipari technikát mutatják be úgy, hogy kitekintést nyújtsanak a világ nyomdaiparára, annak fejlődésére. Minden publikációja előremutató, a hazai nyomdaipari szakemberek számára egyértelművé teszi, hol tart ma és merre halad a világ nyomdaipara. Ugyanakkor azt is körvonalazza, hogy mit kell – kellene – tennünk ahhoz, hogy ne maradjunk le, hanem igyekezzünk lépést tartani a fejlődéssel. Amiről tudósít bennünket, felhasználható az oktatás minden szintjén is, hogy az ifjabb generáció már az újba nőjön bele.



Első litográfiai munka 1945-ből, a kornak megfelelő stílusban



Eiler Emil közel hat évtizede a nyomdaiparban, a nyomdaiparért él és dolgozik. Még alig volt tizenhat éves, amikor egy furcsa véletlen folytán litográfustanuló lett a Hunyadi téri Posner Grafikai Műintézetben. Ez a szakma is megköveteli a tervezői, grafikus ismereteket, ezért a Nyár utcai Ipariskolában a litográfus szakmunkás bizonyítvány megszerzése mellett négy évig a Török Pál utcai Székesfővárosi Ipariskola Grafikai Tagozatának esti hallgatója volt, sőt a Kossuth-díjas Barcsai Jenő festő- és grafikusművésznél iparművészeti tanulmányokat is folytatott. Ennek az indításnak lett az eredménye, hogy évtizedekig grafikai-tervezési tevékenységet is végzett.

Mindig érdekelte őt az új. Fiatal szakmunkásként előbb az Offset Nyomdában litográfus, később minőségellenőr. A nyomdaipar az akkori fejlődési szintjén már megkövetelte a kémiai alapismereteket is, ezért laboratóriumi főnöke, Iványi István kezdeményezésére vegyészeti tanulmányokat folytatott. Gyakorlóidőt töltött a Bayer AG. Gyógy-

szergyárban, majd annak államosítása után jogutódjánál, a Reanal Finomvegyszer Gyárban, ahol a laboratóriumi feladatok ellátása mellett a gyár termékeinek műanyag csomagolását nyomtató üzemet is vezette. Kezdeményezésére a gyár új típusú fényképészeti és nyomdaipari konfekcionált vegyi termékekkel és segédanyagokkal látta el az ipart.

És aztán ismét a nyomdaiparban: előbb a Nyomdaipari Kísérleti Üzem és Laboratóriumban, majd jogutódjánál, a Reálpressnél vezette az ANOFSAL előérzékenyített ofszetlemező gyártó üzemet, a Nyomdaipari Anyagvizsgáló és Alkalmazástechnikai Laboratóriumot és az Elektronoptikai Laboratóriumot. Az egyre nagyobb területet meghódító ofszet-technika részére ofszetlemezőket gyártottak belöldi és exportcélokra is. A laboratóriumokban pedig a nyomdaipart érintő kutatással, kísérletezéssel foglalkoztak. „Több mint negyven évig foglalkoztam a nyomdaipart érintő kutatással, fejlesztéssel. Az eredményeket nemcsak a hazai papír- és nyomdaipar, hanem a bűnügyi technika és az élelmiszeripar is hasznosította” – folytatja a felsorolást.

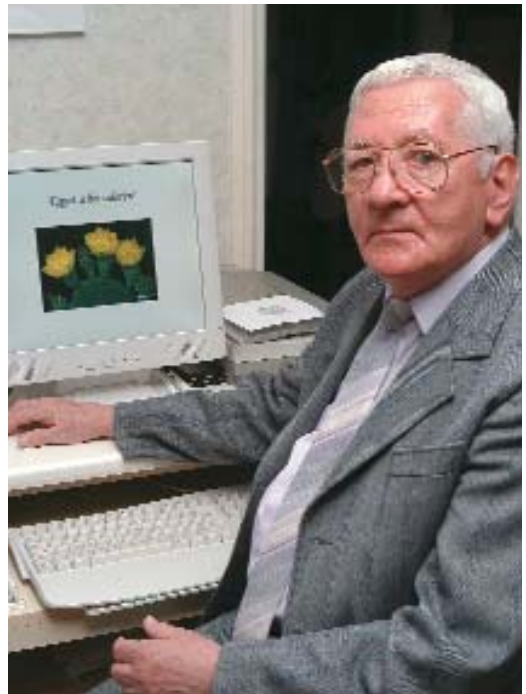
Mindemellett ennek a széles érdeklődési körű és befogadó képességű szakembernek az energiája, tudása többre is képes volt. Akkori döntés szerint, az egyes iparágazatokban szakmai szabványokat kell összeállítani. Eiler Emil – a kutató-fejlesztő munka mellett – a Nyomdaipari Szabványbázis Intézet vezetőjeként azt a tevékenységet is irányította, és gondozta az ágazati szabványokat. Párhuzamosan – az Európai Minőségügyi Bizottság (EOQC) választmányi tagjaként – részt vett a hazai országos (MSZ) szabványok megalkotásában is. Szerepel az országos szakértői névjegyzékben: a minőségbiztosítás elméleti és gyakorlati szakembereként. A nyomdaipari szakiskolában ő tanította a minőségbiztosítást.

Nemzetközileg elismert tudományos eredményei születtek a szilárd felületeken lezajló fizikai és kémiai mikrofolyamatok vizsgálatában. Az elektron- és neutronsugár papír- és nyomdaipari anyagvizsgálatban történő alkalmazására új eljárásokat dolgozott ki. Eredményeit a IARIGAI és FOGRA közös kiadványban jelentette meg, ugyanakkor tevékenyen rész vett a hazai lézeralkalmazási és holográfiai kutatásban is. Több szakkönyvet írt, például a *Sztereofényképezés* címűt, illetve 1954-ben Iványi Istvánnal közösen a *Fényképészeti és Nyomdaipari Vegyszerismeretet*.

Természetesen mindazt, amit ő és munkatársai

elértek, nem tartották titokban, tovább is adták, hiszen az vezérelte őket, hogy a nyomdaipar itthon és nemzetközi téren is hasznosítható azokat. Szakmai konferenciák rendszeres szervezője és előadója volt idehaza és külföldön egyaránt.

A Reálpress 1989-ben megszűnt, ekkortól közel tíz évig az amerikai, New Brunswick-beli *Ray Engineers International Incorporated* cég hazai menedzsere és a cég kelet-európai vállalatának igazgatójaként tevékenykedik. Ez a kapcsolat lehetőséget teremtett arra is, hogy megismerkedjen az amerikai nyomdaipari kutatás-fejlesztés eredményeivel és az ottani szaklapkiadói gyakorlattal. Amerikai



munkakapcsolata több amerikai lappal ma is tart. Ennek is köszönhetően több külföldi szaklapban rendszeresen jelennek meg szakmai írásai, így például az amerikai *Dealer Communicator* című folyóiratnak rovatvezetője: ebben jelennek meg a legfrissebb szakmai hírei Európáról, így hazánkról is.

És most vissza kell mennünk néhány évtizedet – a gyermekkorba. Kisiskolásként kezdte el tanulni az angol és a német nyelvet. Angolból képesített szakfordító és szaklektor lett. „A nemzetközi kapcsolatokhoz és elismertséghez, az internet használatához, a számítástechnika megértéséhez, az unióbéli élethez a nyelvtudás elengedhetetlen.

Reméljük, hogy ezt egyre többen felismerik. Gyermekkoromban én még petróleumlámpa mellett tanultam, ma már az internet segítségével előttem is nyitott a világ kapuja” – mondja. Csak így lehet a szakembernek naprakész ismerete a nyomdaipar egyre gyorsabban fejlődő technikájáról. Így lehet továbbadni azokat a *Magyar Grafika* (és korábban a *Flexikon* c. lap) olvasói számára is.

Eiler Emil szakírói tevékenysége nagy segítség, mert lapunkban az ő munkája által naprakészen kapjuk a világ szakmai híreit. „Megtárolhatjuk” azt, hogy mindenki maga járjon utána a vezető nyomdaipari kutatóintézetek legfrissebb eredményeinek, a legújabb eljárásoknak és termékeknek, mint ahogyan például most, lapunk Drupa külön számában is tapasztalható.

„Egész életemben a nyomdaiparért dolgoztam” – mondja Eiler Emil, aki a nyomdaipar egyik meghatározó egyénisége. Szakírói tevékenységéért 1999-ben megérdemelten tüntették ki Földi László irodalmi nívódíjjal. Nem véletlenül szerepel egy amerikai újság címlapján az év embereként. Ma is napi öt-hat órát dolgozik, és interneten is tanulmányozza a világot, hogy megismerje a technika minden új vívmányát. „Először nekem kell megértenem az új külföldi eljárásokat, csak utána adhatom tovább közérthető megfogalmazásban, hogy a *Magyar Grafika* hasábjain megjelenő publikációt minden szakmabeli megértse” – mondja.

Olvasóink tudják, hogy cikkeiben nemcsak a tech-

nikai újdonságokat ismerteti, hanem olyan gazdasági kérdésekről is tájékoztat és megírja a véleményét, mint a globalizáció vagy az európai integráció folyamata.

Eiler Emil munkájára eddig is nagy szükségünk volt. A nyomdaipar és technikája állandóan változik, szinte két-háromévente teljesen megújul. Kívánjuk, hogy naprakész feldolgozásaival még sokáig segítse a magyar nyomdászokat.

